
На сајту у делу [Почетна - УЧЕНИЦИ](#) - [Ученички радови](#) - [Литерални радови](#) - [Ћачка поезија](#) - можете погледати литералне радове наших ученика.

За овај месец издајамо песму Кристине Радовановић, ученице 7. разреда - МОЈ ПРОФЕСОР - , посвећена Рајку Премовићу, професору српског језика.

Мој професор

На часу српског
за нас је милина,
јер професор Рајко
права је људина.

Какав је то наставник,
- сва га деца воле
од основне васцеле,
па до средње школе.

Са њим нема страха,
са њим нема треме,
поред њега тек
пролети нам време.

Кад се учи, учи
сви морамо знати,
јер кроз цео живот
реч нас наша прати.

Ми смо деца среће
и радост је права,
што нас наш магистар
лепом примерава.

***Кристина Радовановић, VII-1
јануар, 2013. године***

Више песама погледајте [овде](#) .

У делу сајта [Почетна - Downloads - Литерална секција](#) можете преузети наше радове.

Део једне песме у прози:

Прође што би – ка' и вечно све што није

Покрет и реч

Покрети се преточише у реч јер реч занеме. Зато и ћутња - трзаји нам орткривају сан. Зашто реч не рече своје кад за то је и дата? Без ње се и покрет отужио - сном. А неће је ни бити. ?! - тек неће. И све ће ћутањем усахнути. Зашто је Господ даде - а неста?!

Знам, противно је Божјој. У заповест израсте чак. Ма откуд жеље онда кад Његово сам дело -као и она. Ако је и кушња - преголема је. Јаче је од нас то - до немоћи (не)хтења. Опрости, Господе, знам што чиним, ал' снаге за нечињење немам. И што њу крај мене даде? Опрости, ал' кушња Ти је од заповести јача...

За цео текст кликните [овде](#) .

[на врх странице](#)